

Een Lamentabel Vonnis in Almelo

[Gawain](#) 12 januari 2015

Een inzending van Gawain. 31-12-2014

Met een Middeleeuws vonnis tegen niet weerlegde uitingen over joodse huichelarijen en “de Holocaust” door Christenactivist Jan Smelt, demonstreerde een maatschappelijk en historisch incompetente Meervoudige Strafkamer in Almelo haar Inquisitorische “capaciteiten”. Het vonnis tegen Smelt: ***“Schuldig bevonden. Straf hoger dan de eis van de O.v.J.: 50 uur werkstraf. Voorwaardelijke gevangenisstraf van twee weken. Proeftijd van 2 jaar” . Een vonnis, dat op geen enkele grond is te rechtvaardigen.***

Hoewel verzwegen, was primair het Universele Mensenrecht van Vrijheid van Meningsuiting in het geding, een Mensenrecht dat nimmer op religieuze gronden, laat staan voor triviale privé wisselwasjes als “beledigd” zijn mag worden gebreideld c.q. ingeperkt. Dat is echter wat in Almelo gebeurde.

Er is géén belang dat inperking van het Universele Mensenrecht van Vrije Meningsuiting kan rechtvaardigen. Vrijheid van Meningsuiting bestaat geheel, of ze bestaat niet. Iedereen moet kunnen zeggen dat de Amerikaanse Revolutie nooit plaatsvond, al dan niet met genocide door blanken op Indianen. Kan men daarvoor veroordeeld en naar de gevangenis worden gestuurd?? Vervang “Amerikaanse Revolutie” door “de Holocaust” en/of “Indianen” door “Joden” en het staat vooraf vast dat men in Nederland wordt veroordeeld.

Als joden of anderen daarover de waarheid vertellen, hoeft men andersdenkenden natuurlijk niet voor strafrechters te slepen. Wie meent gelijk te hebben, moet gewoon een publiek en/of wetenschappelijk debat durven aangaan en bewijzen waarom andere meningen fout zijn. Over “de Holocaust” weigert men dat, omdat de vertellers weten dat zij de waarheid van veel van hun vertelsels niet kunnen waar maken: veel ervan is domweg ***niet*** waar. Hoe zij dat oplossen? Zelfs een domina in Balk (Ov.) weet, dat je dan eenvoudig loopjongens bij het O.M. inschakelt, die als willige helpers met jouw drogargument van “beledigd zijn” aan de haal gaan en voor de gelegenheid conveniënt beweren dat daarvoor het waarheidscriterium en de Vrijheid van Meningsuiting worden overruled. Waarheid pleit dan niet meer vrij en zo’n vonnis staat tevens voor ***het eind van het Recht van Vrije Meningsuiting***. Ook is er dan nieuwe jurisprudentie en opnieuw grote schrik bij de brave burgerij, hetgeen mooi is meegenomen.

Juridisch deugt dit Almelose vonnis ook al voor geen jota, want:

A. Justitie had deze klacht wegens afwezigheid van rechtstreeks belang aan de zijde van klaagster (een niet-joods, christelijk individu) **onontvankelijk** moeten verklaren; door dit na te laten handelde zij strijdig met de geldende rechtsregel dat een particulier geen klacht kan indienen over een zaak waarbij men zelf niet betrokken is. In dit geval werd dus ***“plaatsvervangend beledigd zijn”*** tot grond voor justitiële vervolging gemaakt.

B. Die vervolging was **willekeurig**, aangezien soortgelijke publicaties en discussies op andere internetplaatsen willens en wetens in grote getale (terecht) ongemoeid worden gelaten. Een **rechtsongelijkheid**, waarvan deze gedaagde slachtoffer werd.

C. De rechters verdienen **wraking** op grond van significante en onomkeerbare **partijdigheid** wegens maatschappelijke **hersenspoeling**, waardoor zij niet in staat kunnen worden geacht de problematiek verbonden aan wat “de Holocaust” is gaan heten en joodse religie onpartijdig te beoordelen. Hoe kan men volhouden **niet** gehersenspoeld zijn, als men levenslang over deze onderwerpen dag-in-dag-uit **100% eenzijdig** wordt geïnformeerd, waarbij afwijkende feiten en meningen rigoureus worden verboden en strafbaar zijn, sinds mensenheugenis verbannen uit onderwijs, wetenschap en literatuur, hoogstaande mensen die de verzinsels daarin aantonen in gevangenissen belanden (alleen in Duitsland de laatste decennia meer dan 50.000!) en ieder die anders denkt/spreekt over onbewezen geloofsstellingen van “de Holocaust” maatschappelijk wordt vernietigd en sociaal uitgesloten?! Die hersenspoeling geldt ook voor deze rechters, die – of zij dat beseffen of niet – volledig gehersenspoeld zijn met de alom verspreide “Holocaust” Vertelsels. Wie meent **niet** gehersenspoeld te zijn, bewijst slechts het succes ervan: hersenspoeling werkt per definitie indien gehersenspoelden zelf denken niet gehersenspoeld te (kunnen) zijn. Die Holocaust-hersenspoeling is in onze maatschappij zo volkomen, dat mensen de **werkelijke** feiten van dat Vertelsel niet eens meer **willen** kennen. Zij keren zich vol afschuw af van elke nieuwe waarheid en kritiek daarover en reageren alleen nog als zombies. De hersenspoeling begint al op de basisschool en houdt (onder dag-in-dag-uit herhaling) niet eerder op dan in het graf. In Orwells profetische boek **1984** ondergingen de burgers van *Oceania* dezelfde geestesterreur en hersenspoeling, maar **zij** waren zich daar nog van bewust. Hoe kunnen “rechters” in het huidige Oceania zich daaraan onttrekken en **onafhankelijk** oordelen, als zij zich daarvan niet eens meer bewust zijn? De gelovigen van de **Inquisitie** waren zich daarvan (in het beste geval) ook niet bewust. Geestesgesteldheid, “feitenkennis” en dus “oordeelsvermogen” inzake joodse vraagstukken en “de Holocaust” zijn bij hedendaagse rechters **vergelijkbaar** met die bij destijds de leden van de *Roomse Inquisitie* t.a.v. Ketters. Een keihard, maar bewijsbaar feit.

Alles wat de Almelose Strafkamer als “feiten”, “ontkenningen”, “twijfels”, afkeuring, etc. op de zitting te berde bracht, vormde daarvan overtuigend en soms zelfs hilarisch bewijs: “*Dus U gelooft niet in Zes Miljoen vermoorde Joden?*” (Welk recht heeft een rechter te vragen naar wat u “denkt” of “gelooft?”)

D. Het Gericht toonde zich ook incompetent inzake religieuze (controverse Judaïsme/Christendom) en historische kwesties als “de Holocaust”. Ze demonstreerde de meest basale expertise daarover te ontberen en had de kennelijke arrogantie niet nodig te achten daarvoor externe deskundigheid in te (willen) roepen. Van enige serieuze poging tot **waarheidsvinding** kon derhalve niet worden gesproken. Achte die rechtbank waarheidsvinding niet van belang omdat tevoren toch al vaststaat dat ieder die onderbouwde kritiek op joden publiceert, schuldig is aan “belediging” en ieder die onderbouwde bewijzen tegen het Holocaust Vertelsel toont toch wordt veroordeeld voor “Holocaustontkenning”? De door deze rechtbank aan de dag gelegde versimpeling roept onontkoombaar de gedachte op aan **dilettantisme** en **beunhazerij**, omdat het de complexiteit en het immense belang van deze haar competentie overstijgende materie niet vermocht te overzien.

E. De toegepaste Wetgeving was ook al volkomen misplaatst. Hoe verzint men het, maar vooral, wie is zo naïef meerwaarde toe te kennen aan “aanzetten tot haat”? “Haat” behoort, net zoals “Liefde”, “Berouw”, “Mededogen”, enz. tot de enkele unieke eigenschappen die Mensen van Dieren onderscheidt. Het is net zo achterlijk “Haat” strafbaar te stellen, als “Liefde”. Bovendien, ik heb een diepe haat tegen (bijv.) de misdaden van de staat Israël. Dat is vreselijk voor mij, want van haat heeft men zelf het meest last. Maar, ik ben een mens en kan mij dus niet onttrekken aan haat jegens een Zionistische staat die een racistisch geselecteerd deel van haar burgers stelselmatig, bij voortduring, vals, leugenachtig, wreed, meedogenloos mishandelt, vernedert, uit hun huizen en van hun grond verjaagt, hun kinderen moedwillig en bij honderden vermoordt, mensen zonder vorm van proces in concentratiekampen als Gaza opsluit en van alles afsluit, dat openlijk goedpraat, botten breekt, collectief straft, hen minder als beesten behandelt, bombardeert, oorlog voert, illegaal atoomwapens maakt en daarover glashard liegt, enzovoort, enzovoort en dat 60 jaar onafgebroken, ook vandaag en morgen. Ik *haat* Israël daarvoor, maar meer nog omdat ZIJ met hun voortdurende misdaden die Haat in mij vestigden en onderhouden. En willen nu een paar juristen in Almelo MIJ en anderen **straffen** vanwege een haat, die niet ik, maar (bijv.) die Israëlische misdadigers in mij oproepen? JA! Hoewel die bizarre Nederlandse Wettekst “aanzetten tot haat” strafbaar noemt, vervolgt deze Wetgeving *niet* de **werkelijke** “aanzetters tot haat”, d.w.z. Israël en zionisten, maar MIJ en anderen die deze immorele wandaden en de oorzaken daarvan kritisch publiekelijk aan de kaak stellen! Dit heeft helemaal niets meer met “Recht” en zelfs niet met “Haat” te maken, maar alles met politiek en eenzijdig partijdig onderdrukken van fundamentele Mensenrechten.

De “rechtsgang” in Almelo staat uiteraard niet op zichzelf. Ze past in de koker van een Openbaar Ministerie dat, onder aanvoering van een Hoofdofficier van Justitie van (toevallig?) joodse afkomst, ene Velleman, die het als opgave ziet de Vrijheid van Meningsuiting in het algemeen en die welke zich kritisch toont ten opzichte van politiek correcte ideologieën in het bijzonder, te vervolgen. Wet en Recht worden daarbij keer op keer ingezet als dekmantel voor **politieke** doelen, waaronder zionistische. Enkele actuele zaken die Cidi loopjongens als Velleman c.s. voor rechters brachten zijn: de klacht tegen mevrouw Duisenberg wegens haar verwijzing naar “zes miljoen”. Zij werd vrijgesproken, maar ambtenaar(!) Velleman meende haar daarover achteraf publiekelijk een “reprimande” (trap na) te moeten geven. Over die

even arrogante als ongepaste *faux pas* toonde ook oud-premier Dries van Agt zich terecht verontwaardigd. Later bleek Velleman wederom incompetent door de Belgische revisionist Verbeke, die op Schiphol op doorreis was, te laten arresteren, in afwachting van uitlevering aan Duitsland (waar hij nooit één stap had gezet) wegens gedachtencriminaliteit, hem zes maanden op kosten van de Nederlandse belastingbetaler gevangen te houden, waarna het Duitse Constitutionele Hof zijn vervolging nietig oordeelde en hem vrij liet. Velleman pleegde *Misbruik van Recht* omdat het Europees Uitleveringsverdrag (EAW) is bedoeld tegen *zware criminaliteit en terrorisme*, iets dat hij uit overdreven dienstijver, carrièrezucht of anderszins negeerde. De joodse zeloof was ook drijvende kracht achter de razzia in de woning van cartoonist Gregorius Nekschot (mei 2008). Velleman was toen zowel *bestuurslid* van het MDI (!) dat Nekschot aanklaagde ... als tegelijk behandelend *Officier van Justitie*! Ook trad hij als aanklager op in het politieke proces tegen Wilders in 2010. Niet ondenkbaar is dat deze twijfelachtige functionaris ook in het volgende politieke proces tegen Wilders weer een eerste viool speelt. Het is verontrustend rechtbanken aan dit soort **politieke schijnvertoningen** te zien meewerken, die het vertrouwen in de democratische Rechtsstaat aantasten door politiek en trivialiteit boven het grote goed van de Vrijheid van Meningsuiting te stellen, in het voetspoor van bepaalde socio-politieke belangengroepen.

Om te tonen dat meer en meer mensen en instanties genoeg hebben van deze politieke rechtspartijdigheid, wijs ik op het proces tegen de Griekse schrijver en revisionist Konstantinos Plevris, die **een boek schreef** "*The Jews: The Whole Truth*", een magistraal werk dat o.a. de problematiek behandelt waarvoor Jan Smelt in Almelo terechtstond. Onmiddellijk na verschijning in 2010 startten de "Centrale Joodse Raad" van Griekenland (ja, ook daar) en het "Europees Joods Congres" een campagne tegen Plevris. Na drie jaar procederen tot en met de Griekse Hoge Raad, werd de joodse lobby in het ongelijk gesteld. Plevris won als eerste revisionist ooit in het Westen zijn zaak voor 100%, waartegen hoger beroep niet meer mogelijk is. Daarmee bewees niet alleen Plevris de juistheid en zuiverheid van zijn argumenten, maar belangrijker nog, demonstreerde de Griekse Hoge Raad niet (meer) onder Joodse controle te staan. Een teken aan de wand en een wake-up call voor dwergen, bijvoorbeeld in Almelo: zo onpartijdig behoort Rechtspraak te functioneren.

Konstantinos Plevris, Grieks schrijver en revisionist, onlangs als eerste revisionist in het Westen ooit vrijgesproken door de Griekse Hoge Raad, die in tegenstelling tot de rest van Europa, wél het Recht boven Joodisch-zionistische belangen durft te stellen.

Het moge duidelijk zijn dat dit afschuwelijke vonnis in Almelo *an sich* een flagrante schending van belangrijke rechtsbeginselen is. Het dient onderdrukkende **politieke** doeleinden. **Hoger beroep** is daarom noodzakelijk, in het belang van de Rechtsstaat alsook van gedaagde. De gronden daarvoor zijn rijkelijk aanwezig.